

Tilkendegivelse

i

faglig voldgiftssag FV 2021.372

CO-industri

for

3F

for

A

(advokat Dennis Schnell-Lauritzen)

mod

DI Overenskomst I v/ DI

for

X ApS

(konsulent Anna Porse Jørgensen)

1. Uoverensstemmelsen

Sagen angår navnlig, om den indklagede virksomheds bortvisning af klager var berettiget.

2. Påstande

Klager har nedlagt følgende påstande:

- Indklagede, X ApS, skal betale en erstatning til A svarende til løn i opsigelsesperioden, i alt 65.668,88 kr. med procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid.
- X ApS skal betale 3.314,19 kr. i fratrædelsesgodtgørelse til A med procesrente fra ydelsens forfaldstid.
- X ApS skal endvidere betale en godtgørelse fastsat efter voldgiftsrettens skøn.

Klagers krav er rejst med henvisning til § 38 i Industriens Overenskomst.

Indklagede har påstået frifindelse, subsidiært betaling af et mindre beløb.

3. Sagens behandling ved faglig voldgift

Sagen blev mundtligt forhandlet den 15. november 2021 med højesteretsdommer Lars Hjortnæs som formand og opmand og med følgende sidedommere: Forhandlingssekretær Hans Daugaard og faglig chef Jan Kristensen Schmidt, der begge er udpeget af klager, og personalejuridisk chef Peer Laier og advokat Sabine Buhl Valentiner, der begge er udpeget af indklagede.

Der blev afgivet forklaring af A, tillidsrepræsentant B, direktør C og produktionschef D.

Efter procedure og votering var der ikke flertal for et resultat blandt de partsudpegede dommere, og afgørelsen skulle derfor træffes af opmanden.

Parterne var enige om, at sagen kan afgøres uden kendelse i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

4. Sagsfremstilling

Klager blev ansat hos den indklagede virksomhed den 23. maj 2016. Da han blev bortvist den 24. august 2020, var han operatør (maskinpasser) på virksomheden.

Medarbejderne på virksomheden har nøglekort, som bruges dels til at tidsstemple, når de ankommer og forlader virksomheden, dels til at komme rundt på virksomheden, mens de er på arbejde. Klager fik overarbejdsbetaling som timebetaling for aftenopsyn med frysetørringsanlæggene, og fordelingen af disse aftenvagter blev aftalt indbyrdes mellem tre berørte medarbejdere.

Klager modtog den 2. juni 2020 en skriftlig advarsel fra den indklagede virksomhed. I advarslen hedder det:

”Med henvisning til vores morgenmøde i morges og din skrevne afvigelse

Jeg har altid lagt vægt på at vi skal sige sandheden. Har altid bakket op når der har været lavet en fejl og man har indrømmet det.

Men jeg kan ikke godtage at man bevist ændre i papir og laver en falsk afvigelse.

Du får denne skriftlige advarsel for at lyve omkring hvad der er sket ved opstart af kabinet d. 24/5-2020.

I afvigelsen skrives der at 2 følere er faldet ud.

Det der rigtigt er sket er at alle følere er glemt at blive sat i. Kabinettet er brudt og de er sat i igen.

Hvis du ikke kan holde dig til sandheden i fremtiden, vil vi bringe dit ansættelsesforhold til ophør.

Denne advarsel er tidsbegrænset.”

I den ”afvigelse”, der henvises til i advarslen, havde klager anført bl.a.:

”Rutekort blev ændret fra 202304 til 2023044. Dette var fordi jeg valgte at bryde Kabinettet efter dette var gået i drift (efter opstart) fordi en af følerne fald af og derfor valgte jeg at stoppe KA for at sætte alle føler korrekt. Da jeg åbnede

kabinettet det viste sig at der var 2 følerne der ikke var på plads. Følerne blev sat korrekt igen og KA blev startet op igen men det var nødvendigt at taste et nye rutekortnummer. Derfor har rutekortet et ekstra 4 tal.”

Klager blev bortvist fra virksomheden den 24. august 2020. I bortvisningsskrivelsen, som han fik overbragt samme dag på et møde med direktøren, hvor han var ledsaget af sin tillidsrepræsentant, er anført bl.a.:

”Du bortvises, fordi du groft har misligholdt ansættelsesforholdet ved dels at snyde med din tidsregistrering den 13. august 2020 og herefter at lyve om at have glemt nøglekort den pågældende dag.

Bortvisningen skal ses i lyset af din historik hos os med ikke at henholde dig til sandheden, hvilket du fik en advarsel for den 2. juni 2020.”

Den 14. august 2020 havde klager sendt følgende sms til virksomhedens produktionschef, D:

”Hej D.

Jeg glemte mine nøgler Torsdag d. 13/8 Jeg var på arbejdet fra kl. 7:00 til kl. 20:30.

Vh

A”

Den 19. august svarede produktionschefen pr. sms:

"Hej A.

Jeg sidder lige og skal godkende timer i timeplan. Var det helt til 20.30 du var i torsdags?

Mvh

D"

Klager svarede samme dag på sms:

"Nu er jeg i tvivl. Er det ikke til kl. 19.30 man plejer at skifte? Hvis E har stemplet ind til kl. 19.30 så var det der jeg tog hjemme."

5. Opmandens tilkendegivelse

Den indklagede virksomhed producerer frysetørrede madvarer, og klager havde en for virksomheden væsentlig funktion som operatør af frysetørningsanlæggene.

I juni 2020 havde klager modtaget en skriftlig advarsel for at have givet en usand forklaring på en opstået produktionsafvigelse. Han havde forklaret, at nogle følere ikke var på plads, og at en føler var faldet af. Virksomheden konstaterede imidlertid ved efterfølgende kontrol, at klager havde glemt at sætte følere i før opstarten.

Jeg lægger efter bevisførelsen til grund, at denne forkerte forklaring havde negativ betydning for virksomhedens tillid til klager, fordi det er vigtigt for virksomheden, at den ved produktionsafvigelser hurtigt kan finde frem til de reelle årsager, herunder om der "blot" er tale om menneskelige fejl.

Efter bevisførelsen lægger jeg til grund, at klager den 13. august 2020 kort efter at være mødt ind kl. 7 sagde til produktionschef D, at han havde glemt sit nøglekort, og at de aftalte, at han derfor efter arbejdsdagen skulle meddele sit start- og sluttidspunkt pr. sms til produktionschefen. Ganske kort tid efter fandt klager sit nøglekort, som han herefter brugte dagen igennem til at komme rundt på virksomheden. Han brugte ikke nøglekortet til at stemple ud, da han forlod virksomheden, men sendte næste morgen en sms til produktionschefen om, at han havde været på arbejde til kl. 20.30. Da produktionschefen nogle dage efter satte spørgsmål ved, om det kunne være rigtigt, korrigerede klager tidspunktet til kl. 19.30.

Bortvisningsskrivelsen må forstås sådan, at bortvisningen er begrundet i, dels at klager den 13. august 2020 undlod at fortælle, at han havde fundet sit nøglekort og derefter undlod at stemple ud, men dagen efter sendte en sms, hvori han angav at have arbejdet en time mere, end han havde, dels at han i juni 2020 havde fået en advarsel for ikke at fortælle sandheden om en produktionsafvigelse.

Med hensyn til episoden den 13.-14. august 2020 er der ikke givet en plausibel forklaring på, hvorfor klager den 13. august undlod at bruge den sædvanlige

foreskrevne fremgangsmåde med at stemple ud med nøglekortet, selv om han havde fundet det og havde det på sig. Klager har ganske vist forklaret, at han ikke ville forstyrre produktionschefen igen ved at fortælle, at han havde fundet nøglekortet, men det måtte være indlysende for klager, at det ikke kunne forstyrre produktionschefen mere at få en sms om, at nøglekortet var blevet fundet, end at få en sms om klagers start- og sluttidspunkt på dagen. Det måtte desuden stå klart for klager, at han skulle være omhyggelig med sin tidsangivelse, når han ikke brugte sit nøglekort til udstempling, og jeg finder, at det ikke kunne antages blot at have skyldtes et øjeblikks uopmærksomhed, da klager morgenen efter skrev til produktionschefen, at han var gået en time senere, end han var.

Ved vurderingen af, om bortvisningen af klager den 24. august 2020 var saglig og proportional, må det tillægges væsentlig betydning, at klager et par måneder forinden havde modtaget en advarsel for at have givet en usand forklaring på en produktionsafvigelse, der var forårsaget af en forglemmelse fra hans side.

På denne baggrund finder jeg efter en samlet vurdering, at bortvisningen af klager var sagligt begrundet, og jeg finder, at bortvisningen samlet set ikke kan anses for en uproportional reaktion.

Som følge af det anførte vil indklagede skulle frifindes for de nedlagte påstande.

Parterne skal hver især betale egne sagsomkostninger og skal hver betale halvdelen af opmandens honorar.

København, den 17. november 2021

Lars Hjortnæs